

PROP DE VOSALTRES

Tots Sants i el record dels Difunts

La tradició de l'Església ha unit aquestes dues commemoracions en dates successives, l'1 i el 2 de novembre. La nostra experiència personal, i també comunitària, associa de forma immediata, quan arriben aquests dies, l'alegria de la festa, pel reconeixement i la intercessió de tots els sants que estan al costat de Déu, amb certa tristesa i afectuós record pels nostres éssers estimats difunts. Per això, un i altre dia acostumem a visitar els cementiris i resar pels que hi reposen.

Són dues celebracions que la devoció popular té tendència a confondre presentant-les com una única realitat. I convé que tots nosaltres sapiguem distingir el significat de cada una d'elles. Per una part, ens alegrem de tenir tants sants anònims al cel, persones com nosaltres, que intercedeixen per tots els que encara vivim en aquesta terra i, per una altra, dirigim les nostres oracions a Déu pels fidels difunts perquè, essent purificats per la gràcia, puguin gaudir aviat de la seva companyia. Els primers, els necessitem, els segons, ens necessiten.

El Catecisme de l'Església Catòlica resumeix amb molta claredat aquestes situacions de la vida cristiana. Ho podeu trobar ens els números 954 al 962 que porten per

títol «La comunió de l'Església del cel i la terra». Cito per recordar-vos l'últim número dels referits, malgrat que els vostres sacerdots ja us han explicat en nombroses ocasions: «Creiem en la comunió de tots els fidels cristians, és a dir, dels que peregrinen a la terra, dels que gaudeixen de la benaurança celestial, i que tots s'uneixen en una sola Església; i creiem igualment que en aquesta comunió està a la nostra disposició l'amor misericordiós de Déu i dels seus sants, que sempre

ofereixen oïdes atentes a les nostres oracions.»

En aquestes circumstàncies de festes i records, la nostra atenció es dirigeix a reflexionar sobre la vida i la mort. No li trobo sentit a com l'ésser humà parla, sent, transmet la vida i afronta la mort. És una qüestió radical que ha estat objecte de múltiples aportacions de filòsofs, historiadors i sociòlegs. S'han escrit belles pàgines sobre aquesta qüestió; hi ha abundants estudis que intenten aclarir les diverses reaccions humanes davant aquesta realitat. Els

creients també tenim una resposta adequada, la nostra cosmovisió té plena coherència.

Els cristians orientem la nostra vida amb la lectura dels textos bíblics, que progressivament ens mostren els dissenys de Déu sobre la humanitat sencera i sobre cada un de nosaltres. Déu és l'autor de la vida, ens l'ofereix com a regal, i nosaltres acceptem la seva decisió sobre el seu final. El model, com a referent absolut, és Jesús de Natzaret, qui ha manifestat un amor desmesurat cap a la vida de tots els éssers humans i ha acceptat amb plena confiança en el Déu Pare la mort en la creu.

No som amos de la vida ni podem decidir la nostra mort ni, per descomptat, la dels semblants. Ni tan sols recorrent als avenços científics. Ens diu el Senyor que l'ésser humà és la seva glòria, objecte de la seva predilecció i, per tant, un fi absolut en si mateix.

Reconeixem la nostra finitud, i apostem per deixar la vida en mans de Déu. Mai acceptarem la mort induïda, ni tallarem d'arrel la vida naixent. Que aquests dies siguin viscuts amb alegria, amb confiança i amb esperança.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Mn. Gerard Soler, president del Capítol Catedral

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, ha nomenat a Mn. Gerard Soler Quintillà president del Capítol Catedral de Lleida, càrrec que desenvoluparà en el proper quadrienni.

Mons. Salvador Giménez ha ratificat d'aquesta manera l'acord al qual van arribar els canonges de la Catedral de Lleida en la seva reunió que va tenir lloc el passat 3 d'octubre, quan es va procedir a la renovació de càrrecs.

Els canonges van escollir Mn. Gerard Soler, en substitució de Mn. Jaume Pedrós, al qual el bisbe Salvador va agrair la seva tasca; Mn. Pere Canals, com a *fabriquer* (responsable del manteniment de la Catedral), el qual substitueix Mn. Antonio Agelet; Mn. Víctor M. Espinosa va ser nomenat secretari, responsabilitat que s'assigna al més jove dels canonges nomenats recentment, en substitució de Mn. Josep A. Llena.

Així mateix, continuen en els seus càrrecs Mn. Joaquim Mesalles, com a mestre de capella; Mn. Jacint Cottonat, com a responsable de l'Arxiu Catedral i del seu fons documental; Mn. Joaquim Lax, com a penitencier, persona encarregada d'atendre el servei de confessions, i Mn. Josep A. Ginestà, com a administrador.

Mn. Soler compaginarà el càrrec de president amb el de prefecte de litúrgia, i Mn. Jaume Pedrós serà el moderador de la cura pastoral.

El bisbe Salvador, pregoner del Cicle de Nadal 2015

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, ha acceptat l'ofertament de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes per fer el pregó del Cicle de Nadal que enguany tindrà lloc el dissabte 19 de desembre, al Saló de Plens del Palau de la Paeria.

L'Agrupació llerdenca de Pessebristes va fer l'ofertament al bisbe Salvador en la visita que la junta de l'entitat, encapçalada pel seu president, Àngel León, i el consiliari, Mn. Vicenç Alfonso, van fer a principis d'octubre.

Durant la visita, els pessebristes van informar el bisbe Salvador dels orígens i objectius de l'entitat, fundada l'any 1962, i que no són altres que conservar i promoure les tradicions populars cristianes de casa nostra,

molt especialment el Cicle de Nadal i la Festa i Romeria dels Fanalets de Sant Jaume.

El bisbe Salvador va acceptar amb goig la invitació dels pessebristes lleidatans per a fer el Pregó de Nadal, alhora que els va agrair la seva tasca catequètica i evangelitzadora, que apropa i fa present a tothom el misteri del naixement de Jesús mitjançant el pessebre: «Podeu comptar amb mi pel que necessiteu i tireu endavant amb la vostra tasca.»

El president de l'entitat també va lliurar al bisbe un exemplar del llibre *Els Fanalets de Sant Jaume*, editat l'any 1971, que aplega en les seves pàgines la llegenda, història i tradició d'aquesta festa popular i religiosa de Lleida.

El nou capellà de la presó de Lleida, condecorat per Institucions Penitenciàries

El sacerdot mercedari fra Javier Palomares, nou capellà de la presó de Lleida, ha estat recentment guardonat per la Secretaria General d'Institucions Penitenciàries i la Delegació del Govern de la Comunitat Valenciana pels seus serveis com a director del Secretariat Diocesà de Pastoral Penitenciària a València, càrrec que ha ocupat els darrers sis anys.

El religiós ha estat destinat per l'ordre de la Mercè a la diòcesi de Lleida

fa només unes setmanes on, a més a més de capellà de la presó, col·laborarà en la parròquia dels mercedaris.

Javier Palomares va néixer a Santo Tomé (Jaén) i ha viscut la major part de la seva vida a Reus, on va ser ordenat sacerdot. Al setembre de 2009 va ser enviat a la comunitat mercedària de València, on el llavors arquebisbe, Mons. Carlos Osoro, el va nomenar director del Secretariat Diocesà de Pastoral Penitenciària.

El matrimoni i el dret canònic a debat a l'IEI

La Sala de Col·loquis de l'Institut d'Estudis llerdensos va acollir, el passat 8 d'octubre, la primera de les xerrades del cicle *Matrimoni i Dret Canònic*, que organitzen conjuntament la Secció de Ciències Jurídiques i Econòmiques de l'IEI, l'Institut Superior de Ciències Religioses-Irel i el Bisbat de Lleida.

El catedràtic Josep M. Martinell Gispert-Sauch va obrir el cicle de conferències, i ho va fer parlant de l'evolució del concepte de matrimoni.

Abans de la xerrada del professor Martinell, va intervenir la directora de l'IEI, Montserrat Macià, la qual va destacar que aquest cicle permetrà l'anàlisi i debat sobre dubtes que es generen en aquesta branca del Dret, tan desconeguda però que acaba afectant nombrosos ciutadans. En aquest sentit, va afegir que tot allò que ajuda a posar els punts sobre les is, és bo per als mateixos professionals, però també per a la societat.

També va assistir a la ponència el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez.

El cicle tindrà continuïtat els propers mesos de novembre i desembre, amb dues conferències a càrrec del jutge diocesà del Tribunal Eclesiàstic de Lleida i Terrassa, Víctor M. Espinosa (5 de novembre), i de l'advocat i membre de la Secció de Ciències Jurídiques i Econòmiques de l'IEI, Xavier Palau (3 de desembre).

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Els infants (I)

A vui em centraré en el gran do que són els infants per a la humanitat.

Primer els nens ens recorden que tots, en els primers anys de la vida, hem estat completament dependents de les atencions i de la bondat dels altres. I el Fill de Déu no es va voler estalviar aquest passatge. És el misteri que contemplem cada any, per Nadal. El pessebre és la icona que ens comunica aquesta realitat de la manera més senzilla i directa.

Els nens són en ells mateixos una riquesa per a la humanitat i també per a l'Església, perquè ens recorden constantment la condició necessària per

entrar en el regne de Déu: no considerar-se autosuficients, sinó amb necessitat d'ajut, d'amor, de perdó.

Els infants ens recorden que sempre som fills: encara que ens convertim en adults o ancians, encara que esdevinguem pares, encara que ocupem un lloc de responsabilitat, per sota de tot això queda la identitat de fill. Tots som fills. I això ens porta de nou al fet que la vida no ens

l'hem donada nosaltres sinó que l'hem rebuda. El gran do de la vida és el primer regal que hem rebut.

Però hi ha tants dons, tantes riqueses que els infants porten a la humanitat.

Porten la seva manera de veure la realitat amb una mirada confiada i pura. Al mateix temps, la seva mirada interior és pura. Els nens tenen la capacitat de somriure i de plorar. Jesús invita els seus deixebles a «fer-nos com els infants», perquè «el Regne de Déu és dels qui són com ells» (cf. Mt 18,3; Mc 10,14).

(Dimecres, 18 de març de 2015.)

Acte d'acció de gràcies per les Missioneres Auxiliars al Secà de Sant Pere

La comunitat del Secà de St. Pere ha retut homenatge, aquest passat 4 d'octubre, a les germanes de la Institució de Missioneres Auxiliars de l'Església, en motiu del seu comiat del barri. Ha estat en una Eucaristia celebrada a la parròquia de la Verge dels Pobres, en acció gràcies per aquests quaranta anys de servei al barri.

Va ser l'any 1975 quan, amb l'ajuda d'aquestes germanes, Montse,

Trini, i algunes ja difuntes —Maria Teresa Orpella i la Gna. Maruja—, Mn. Ramon Freixes, com a rector de la parròquia, va impulsar la vida so-

cial, caritativa, catequètica, espiritual i litúrgica del barri, que comptava aleshores amb una nombrosa quantitat de nens i joves. Alguns dels presents en la celebració, llavors nens, van agrair emocionats la seva dedicació i acompanyament al llarg d'aquests anys. Alguns van aprofitar per felicitar a Mn. Josep A. Jové, que aquest octubre compleix 25 anys al capdavant de l'Església Parroquial.

Un mossèn del Bisbat de Lleida beatificat a Santander

El nostre nou beat, Josep Camí Camí, va estar beatificat el 3 d'octubre, en una cerimònia celebrada a la Catedral de Santander, juntament amb 15 monjos cistercencs de l'Abadia de Viaceli a Còbreces (Cantàbria) i dues religioses, també de l'Orde del Císter, del Monestir de Fons Salutis, d'Algemesí (València).

Mn. Josep Camí Camí, fill d'Aitona, va morir martiritzat l'any 1936, juntament amb un altre company, Mn. Manel Lloan Marsol.

Pot sorprendre'ns que un sacerdot diocesà de Lleida hagi estat beatificat juntament amb monjos cistercencs. El motiu és senzill. Josep Camí, de 28 anys, era vicari de Juneda, però sentí la crida de Déu a retirar-se al monestir del Císter. Així ho va comunicar al seu Bisbe, aleshores, el també beat, Salvi Huix Miralpeix, aquest li ho va concedir. A punt ja d'entrar al monestir, quan va anar a acomiadar-se dels seus pares a Aitona, va ser detingut i torturat bàrbarament.

La cerimònia a Santander va ser senzilla i al mateix temps impressionant. Presidida pel cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants. Hi van participar altres bisbes i abats del Císter; van concelebrar uns 150 sacerdots i van assistir-hi més de tres mil fidels, que venien de diversos pobles on havien nascut els 18 beats i beates màrtirs.

També d'Aitona hi assistiren una cinquantena de persones, presidides per la seva alcaldessa, Rosa Pujol, i el seu rector, Mn. Paco Ribas, i molts familiars del nou beat, Josep Camí, que és ja el tercer fill d'Aitona pujat als altars. Recordem Sta. Teresa Jornet i el beat Francesc Palau.

Aitona és realment «bressol de sants». També participà en el peregrinatge Mn. Joan R. Ezquerria, responsable diocesà de les Causes dels Sants.

Al final de la cerimònia, el Bisbe de Santander, va llegir una carta del nostre bisbe, Mons. Salvador Giménez, en què agràia aquesta beatificació d'un dels nostres mossens, al mateix temps que excusava la seva presència per compromisos contrets molts mesos abans.

Esperem que algun dia —ja s'avisarà oportunament— hi hagi una celebració d'acció de gràcies per la beatificació del nostre estimat Josep Camí Camí, a la intercessió del qual, ja des d'ara, encomanem les nostres parròquies i el nostre Bisbat.

REFLEXIONS

La salvació del nostre món

El cristianisme vol salvar el nostre món humà fent comunitats «de cada tribu, llengua, poble i nació» (Ap 5,9) que visquin segons l'Esperit evangèlic en la fe, l'amor i la pau. Aquesta és l'obra de Déu en Jesucrist.

La tasca de cristianitzar la pròpia cultura és llarga i difícil. Sempre estem disposats a veure clar què han de corregir els altres per ser bons cristians però posar en dubte les pròpies evidències culturals necessita una tasca enorme de sinceritat, de revisió, de senzillesa, de conversió. Si algun pecat hem fet les comunitats cristianes ha estat beneir sense discussió allò que tenim per evident, quan no era fruit de l'Evangeli sinó simple inèrcia del tancament i l'egoisme.

Estem acostumats a fer l'anàlisi «del nostre món», és a dir, de l'estructura econòmica, dels valors ambientals, de la vivència sexual, conjugal, familiar. No oblidem que aquestes anàlisis no es poden quedar en dades sociològiques o en exigències als polítics. Són crides als grups i a les comunitats cristianes a fer-se conscients del que hi ha d'antievangèlic en el nostre ambient i de crear en la pròpia comunitat uns nous valors i un nou esperit més d'acord amb l'Evangeli. És el camí cristià de la salvació del nostre món.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- **Diumenge, 1 de novembre.** 11 i 12 h, Misses a la capella del cementiri.
- **Dilluns, 2 de novembre.** 11 h, Misa a la capella del cementiri.
- **Dijous, 5 de novembre.** 19.30 h, IEI. Conferència de Víctor M. Espinosa, jutge del Tribunal Eclesiàstic de Lleida i Terrassa, sobre nul·litat matrimonial i la reforma introduïda pel papa Francesc.
- **Divendres, 6 de novembre.** 18 h, Casa de l'Església. Recés carismàtic.
- **Dissabte, 7 de novembre.** 10 h, Acadèmia Mariana. Curs de formació de catequistes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 2. ■ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Leccionari «de difunts». Per exemple: Is 25,6a.7-9 / SI 22 / 1Te 4,13-14.7b-18 / Jn 11,17-27]. Comemoració de tots els fidels difunts.
- 3. ■ **Dimarts (□ a Urgell)** [Rm 12, 5-16a / SI 130 / Lc 14,15-24]. Sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà, de Lima; sant Ermenegol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indoxina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès).
- 4. □ **Dimecres** [Rm 13,8-10 / SI 111 / Lc 14,25-33]. Sant Carles

Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.

5. ■ **Dijous** [Rm 14,7-12 / SI 26 / Lc 15,1-10]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe. A Sant Feliu de Llobregat: Beata Maria Ràfols, verge.

6. ■ **Divendres** [Rm 15,14-21 / SI 97 / Lc 16,1-8]. Sants i beats màrtirs de s. xx a Espanya; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Leonard, anacoreta; beata Beatriu, verge.

7. ■ **Dissabte** [Rm 16,3-9.16. 22-27 / SI 144 / Lc 16,9-15]. Beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.

8. ■ **Diumenge vinent**, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [1R 17,10-16 / SI 145 / He 9,24-28 / Mc 12,38-44]. Sant Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per *màrtirs coronats*; sant Deodat I, papa (615-618).

Tots Sants

COMENTARI

L'Església, multitud de sants

L'Apocalipsi és llibre d'esperança que canta la victòria final de l'Anyell (Crist). Un triomf que reclama forta lluita dels seus seguidors; per això l'interrogant desesperat: *Ningú no serà capaç de resistir?* (Ap 6,17).

El vident —que veu les coses amb ulls de Déu— va sentir el nombre dels marcats que han restat fidels a Déu: cent quaranta-quatre mil, xifra que ell va sentir però no ha comptabilitzat. No és cap numerus clausus sinó resultat de multiplicar 12 Tribus del Poble de l'Antiga Aliança x 12 Apòstols de la Nova Aliança x 1.000 (xifra només a l'abast de Déu). Els simbòlics cent quaranta-quatre mil poden identificar-se amb la multitud que ningú no l'hauria poguda comptar. Multitud innumerable que també avui és feliç plenament vivint les Benaurances, resum perfecte de l'Evangelí.

Són els qui, responen a la prova d'amor que ens ha donat el Pare reconeixent-nos i fent-nos fills seus, viuen com a fills que s'assemblen al Pare amb Jesús com a model.

El programa de Jesús és clar: *feliços de debò* ja ara ho són *els pobres en l'esperit* que amb la pobresa-virtut (filla del desprendiment i la confiança en Déu) van derrotant la pobresa-pecat (filla de les injustícies i contrària a Déu); *...els qui ploren* amb amor dolent-se del mal que veuen; *...els humils* que reben l'ajut del Déu que prefeix els més petits; *...els qui tenen fam i set de la justícia* compromentent-se a favor d'ella i no només somiant-la; *...els compassius*, que pregunten conscientment la petició «*Perdoneu les nostres culpes així com nosaltres perdonem*» del Parenostre; *...els nets de cor* que, fixant-se més en el bé, no es deixen vèncer pel mal sinó que vencen el mal amb la força del bé; *...els qui posen pau* treballant pel fruit de la justícia i de l'amor; *...els perseguits* que porten al seu cos les marques del Crucificat.

D'aquests n'hi ha hagut i n'hi ha una multitud! Ens hi apuntem? Només per aquest camí serem feliços de debò ja ara i per l'eternitat.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 7,2-4.9-14)

Jo, Joan, vaig veure un àngel que pujava de sol i xent i tenia la marca del Déu viu, i cridà amb totes les forces als quatre àngels que havien rebut el poder de fer mal a la terra i al mar: «No feu cap mal a la terra, ni al mar, ni als arbres, fins que haurem marcat al front els servents del nostre Déu». Llavors vaig sentir el nombre dels qui havien estat marcats: eren cent quaranta-quatre mil de totes les tribus d'Israel.

Després vaig veure una multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans, i cridaven amb totes les forces: «Hosanna al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell». I tots els àngels s'estaven drets al voltant del tron, dels ancians i dels quatre vivents, i es prosternaren davant el tron amb el front fins a terra, adorant Déu, i deien: «Amén. Lloança, glòria, saviesa, acció de gràcies, honor, poder i força al nostre Déu pels segles dels segles. Amén». Llavors un dels ancians em va preguntar: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs.»

▶ Salm responsorial (23)

R. *Aquests són els qui vénen per veure-us de cara, Senyor.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer / i les mans netes de culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,1-3)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. I tothom qui té aquesta esperança en ell es purifica, tal com Jesucrist és pur.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

(Mt 5,1-12a)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren. Llavors es posà a parlar i els instruïa dient:

«Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meua, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

▶ Lectura del libro del Apocalipsi

(Ap 7,2-4.9-14)

Luego vi a otro ángel que subía del oriente llevando el sello del Dios vivo. Gritó con voz potente a los cuatro ángeles encargados de dañar a la tierra y al mar, diciéndoles: —«No dañéis a la tierra ni al mar ni a los árboles hasta que marquemos en la frente a los siervos de nuestro Dios.» Oí también el número de los marcados, ciento cuarenta y cuatro mil, de todas las tribus de Israel. Después de esto apareció en la visión una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de toda nación, raza, pueblo y lengua, de pie delante del trono y del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Y gritaban con voz potente: —«¡La victoria es de nuestro Dios, que está sentado en el trono, y del Cordero!» Y todos los ángeles que estaban alrededor del trono y de los ancianos y de los cuatro vivientes cayeron rostro a tierra ante el trono, y rindieron homenaje a Dios, diciendo: —«Amén. La alabanza y la gloria y la sabiduría y la acción de gracias y el honor y el poder y la fuerza son de nuestro Dios, por los siglos de los siglos. Amén.» Y uno de los ancianos me dijo: —«Ésos que están vestidos con vestiduras blancas ¿quiénes son y de dónde han venido?» Yo le respondí: —«Señor mío, tú lo sabrás.» Él me respondió: —«Éstos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero.»

▶ Salmo responsorial (23)

R. *Éste es el grupo que viene a tu presencia, Señor.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ése recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Éste es el grupo que busca al Señor, / que viene a tu presencia, Dios de Jacob. R.

▶ Lectura de la primera carta de san Juan

(1Jn 3,1-3)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es. Todo el que tiene esperanza en él se purifica a sí mismo, como él es puro.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo

(Mt 5,1-12a)

En aquel tiempo, al ver Jesús el gentío, subió a la montaña, se sentó, y se acercaron sus discípulos; y él se puso a hablar, enseñándoles: —«Dichosos los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos los que lloran, porque ellos serán consolados. Dichosos los sufridos, porque ellos heredarán la tierra. Dichosos los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Dichosos los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Dichosos los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Dichosos los que trabajan por la paz, porque ellos se llamarán los Hijos de Dios. Dichosos los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Estad alegres y contentos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo.»